

Sygn. akt IV Pa 101/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015r.

Sąd Okręgowy Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Bogusław Łój (spr)

Sędziowie : Sędzia SO Małgorzata Woźniak-Zendran

Sędzia SO Robert Macholak

Protokolant : st.sek.sąd.R. Duchnicka - Tylutka

po rozpoznaniu w dniu **20 października 2015r. w Zielonej Górze**

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. D.**

przeciwko **Zakładowi (...) w Z.**

o uznanie wypowiedzenia warunków pracy za bezskuteczne

na skutek apelacji **powoda**

od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

z dnia 8.05.2015r. (Sygn. akt IV P 380/14)

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 zł tytułem zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sygn. akt IV Pa 101/15

UZASADNIENIE

Powód R. D. w pozwie przeciwko Zakładowi (...) w Z. domagał się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia warunków umowy o pracę.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż u pozwanego zatrudniony był od 28.02.2007r., w tym od 01.01.2009r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku – robotnik parkingowy. Wskazał, że w dniu 30.06.2014r. pracodawca wręczył mu wypowiedzenie zmieniające, powołując się w uzasadnieniu na nieprawdziwą okoliczność jakiej miał się dopuścić w dniu 04.06.2014r. Przyczyna ta jest więc pozorna. Zdarzenia opisane w skardze kierowcy na jego osobę nie miały miejsca, a utajnienie przed nim danych tego kierowcy wskazuje na chęć pracodawcy pozbycia się go z zatrudnienia oraz niechęć do dopuszczenia do konfrontacji ze składającym skargę.

Powód uznał, że zachowanie pracodawcy jest zemstą za poprzednio wygraną przez niego sprawę przed Sądem Pracy o przywrócenie do pracy, od której upłynęło 3, 5 roku. Za osobę, która szczególnie naciska na jego zwolnienia powód uznał A. S. (1), który jest jego bezpośrednim przełożonym.

W odpowiedzi na pozew pozwany Zakład (...) w Z. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że powód jest zatrudniony u pozwanego od 28.02.2007r., w tym od 01.01.2009r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku – robotnik parkingowy. Ostatnio na skutek przywrócenia go do pracy wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 27.10.2010r. w sprawie IV P 554/10.

Pismem z dnia 16.06.2014r. doręczonym powodowi w dniu 30.06.2014r. pozwany wypowiedział mu warunki pracy w części dotyczącej miejsca pracy, stanowiska i wynagrodzenia z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Powodem było rażąco naganne zachowanie powoda wobec klientów parkingu przy U. M. Z., a w szczególności zdarzenie z 04.06.2014r. polegające na wulgarnym i agresywnym zachowaniu powoda w stosunku do L. L. (1), klienta parkingu.

Pozwany wskazał, że powód przez cały okres zatrudnienia na stanowisku robotnika parkingowego w stosunku do klientów parkingu zachowuje się w sposób agresywny, rażąco naganny i wulgarny. Na powoda wielokrotnie składano skargi ustne, jak i pisemne. Kierownik Działu (...)A. S. (1)przeprowadzał z powodem stosowne rozmowy dyscyplinujące. Powód nigdy nie kwestionował, że dochodziło do napięć i sytuacji konfliktowych, ale za każdym razem wskazywał, iż to kliencie byli w stosunku do niego wulgarni i obrażali go. Powód za każdym razem żądał konfrontacji, ale nie dochodziło do nich, gdyż klienci zgłaszali skargi bez podania danych osobowych lub telefonicznie.

Pozwany wręczając powodowi wypowiedzenie zmieniające nie zmierza do pozbawienia go źródeł zarobkowania, ale po prostu stara się wyeliminować z pośród pracowników osoby nieuprzejme i niezyczliwe wobec klientów pozwanego, który jako jednostka obsługująca U. M. musi być szczególnie wrażliwy na odbiór tej jednostki samorządu przez społeczność nie tylko lokalną.

Wyrokiem z dnia 08.05.2015r. Sąd Rejonowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych powództwo oddalił (pkt I); zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II).

Sąd Rejonowy ustalił, że powód R. D.zatrudniony był w pozwanym Zakładzie (...)w Z.od dnia 28.02.2007r. - początkowo na podstawie umów o pracę na czas określony, a następnie od 01.01.2009r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony – na stanowisku robotnika parkingowego, w pełnym wymiarze czasu pracy. Od początku zatrudnienia do obowiązków powoda należało obsługiwanie parkingu przy U. M. w Z..

W dniu 04.06.2014r. na parking przy U. M. w Z., gdzie pracował powód, wjechał L. L. (1). L. L. (1)zatrzymał się przy budce, w której był powód i po wyjściu z samochodu zapytał go co ma robić. Powód zaczął wymyślać wjeżdżającego, łajac, że ten nie wie, co robić. L. L. (1)próbował tłumaczyć, że jest tutaj po raz pierwszy i nie zna panujących tu zasad oraz nie wie czy parking jest darmowy. Powód dalej bluzgał, używał słów niecenzuralnych. L. L. (1)wsiadł do samochodu i zaparkował na wolnym miejscu. Po wyjściu z samochodu powód nadal krzyczał do niego używając niecenzuralnych słów. L. L. (1)próbował uspokoić słownie powoda, ten jednak dalej krzyczał i wygrażał mu i wszystkim kierowcom.

L. L. (1)zapytał w recepcji U. M., gdzie może złożyć skargę, następnie poszedł załatwiać swoje sprawy. Po wyjściu został zatrzymany i poproszony do gabinetu Prezydenta. Tam został przeproszony, ale mimo to oświadczył, że sporzadzi skargę na piśmie.

O skargach na zachowanie powoda wiedziała M. P. (1), kierownik biura rzeczników U. M.. W dniu 04.06.2014r. została poinformowana, że uda się do niej osoba, która chce złożyć skargę na powoda. Osoba ta do niej nie dotarła, ale nazajutrz wpłynęła skarga na piśmie. M. P. (1) przeprowadziła rozmowę z K. N., który podał, że był u niego człowiek, który opisał mu przebieg zdarzenia, w ten sposób, iż zamiast pomocy został przez powoda okrzyknięty. M. P. (1) po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w U. M. przekazała sprawę do (...) zatrudniającego powoda. M. P. (1) nie rozmawiała z powodem, ponieważ powód nie jest pracownikiem U. M..

Po przekazaniu skargi do (...) rozmowę z powodem odbył jego bezpośredni przełożony, A. S. (1). Powód nie przyznał się do winy, a nadto uznał, że to kierowca nie stosował się do znaków sygnalizacji świetlnej.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów przeprowadzonych na wniosek strony pozwanej. W ocenie Sądu I instancji z zeznań świadków wyłania się jednoznaczny, krytyczny obraz zachowania powoda, który jest osobą nadpobudliwą i nieumiejącą pohamować emocji w relacjach z użytkownikami parkingu przy u. m.. Zachowania jego są szerokiej gamy. Od drobnych przytyków i znęcania się nad oczekującymi na światłach, po słowną agresję, połączoną z wulgaryzmami. Sąd Rejonowy swoje ustalenia oparł na zeznaniach świadka L. L. (1). Sąd Rejonowy nie widział powodu, aby odmówić wiary zeznaniom tego świadka. Przesądzające jest jednak to, że w zasadzie to z zeznań powoda wynika opis jego postaw do użytkowników parkingu.

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, że powództwo powoda okazało się bezzasadne.

Swoje zważenia Sąd Rejonowy rozpoczął od przytoczenia treści art. 100 k.p. określającego podstawowe obowiązki pracownika, a następnie treści art. 24 ust. 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223 poz. 1458) odnoszącego się do podstawowych obowiązków pracownika samorządowego.

Ciężar udowodnienia przyczyny rozwiązania umowy o pracę spoczywał na pracodawcy, a zdaniem Sądu I instancji pozwany wykazał, że faktycznie zaszły te okoliczności, na które się powoływał w oświadczeniu o zmianie powodowi warunków pracy i płacy.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł powód, w którym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Powód nie sprecyzował zarzutów apelacji, jednak jak wynika z jej treści powód w istocie zarzucił wyrokowi sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W uzasadnieniu apelacji wskazał, że Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom rzekomych świadków: M. P. (1) - pracownicy U. M. i A. S. (1) - kierownikowi (...). Osoby te nie są świadkami rozmowy mającej miejsce w dniu 04.06.2014r. pomiędzy powodem i p. L. - kierowcą, który złożył na powoda bezpodstawną skargę. P. L. nie został nawet przesłuchany przez Sąd. Pani P. i pan S. nie są świadkami rozmowy z dnia 04.06.2014r., co potwierdzili przed Sądem. Świadkowie M. P. i A. S. zeznali, że byli na powoda skargi ustne i telefoniczne, ale żadna z tych osób nie chciała złożyć skargi na piśmie, a już w żadnym wypadku nie chciała podać swoich danych osobowych.

Ponadto Sąd powołał się również na zeznania dwóch innych rzekomych świadków rozmowy, tj. M. J. (pracownicy parkingu przy U. M.) i G. S. (pracownika biura (...)). Osoby te również nie były świadkami rozmowy w dniu 04.06.2014r. i są podwładnymi p. S..

Powód wskazał także, że SSR P. W. oddalił wniosek powoda o przesłuchanie świadka J. M. uznając, że „Pani M. nie musi być przesłuchiwana, a zebrany materiał w sprawie jest wystarczający”.

W ocenie powoda okolicznością uchybiającą procedurom jest rozmowa radców prawnych (pełnomocników) pozwanego z ławnikami poza salą rozpraw, co jest prawnie zabronione, a której powód był świadkiem. Rozmowa ta miała miejsce w dniu 08.05.2015r. i w tym dniu, zdaniem powoda, s. W. zmienił swoje stanowisko w sprawie, w której do poprzedniej rozprawy był bezstronny.

Sąd w uzasadnieniu wyroku wskazał, że p. L. jest świadkiem bezstronnym, ponieważ jest mieszkańcem innego miasta, jednak jest to nieprawda. Powód wskazuje, że adres L. L. to: Z., ul. (...).

W apelacji powód podkreślił, iż Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził m. in. że parkingowy powinien być miły, uprzejmy i stosować się do starej zasady „klient nasz pan”, a nie wdawać się w utarczki słowne i komentarze. Powód wyjaśnił, że będąc pracownikiem parkingu posiadał upoważnienie, wydane przez Prezydenta Miasta i Dyrektora (...), m. in. do wydawania kierującym poleceń dotyczących zasad korzystania z parkingu oraz zgłaszania organom Policji oraz Straży Miejskiej wykroczeń i przestępstw dokonanych na terenie parkingu. Jednak mimo tych uprawnień nigdy nie pozwolił sobie na wydawanie kierowcom poleceń, zwracał się jedynie z prośbą np. o przepakowanie samochodu.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Apelacja powoda okazała się niezasadna.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu I instancji, przyjmując je za integralną część swojego uzasadnienia.

Zgodnie z treścią art. 378 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania.

Kontrola instancyjna nie daje podstaw do stwierdzenia nieważności w niniejszej sprawie. Tym samym dalszy zakres kognicji Sądu odwoławczego wyznacza treść orzeczenia i zakres zarzutów podniesionych w apelacji.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną Sądu I instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 08.10.1998 r., II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60). Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Ocena prawna zawarta w rozstrzygnięciu Sądu I instancji obejmująca dokonaną przez ten Sąd wykładnię zastosowanych przepisów prawa materialnego i procesowego nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego.

Przede wszystkim Sąd Okręgowy nie dopatrywał się naruszenia przez Sąd I instancji reguł postępowania dowodowego. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji nie narusza prawa procesowego, nie została dokonana w sposób wadliwy oraz nie przekracza granicy swobodnej oceny dowodów, określonej w art. 233 § 1 k.p.c.

Ocena zasadności orzeczenia opiera się na ustaleniu czy wypowiedzenie warunków umowy o pracę było zgodne z prawem.

Pismem z dnia 16.06.2014r. pozwany Zakład (...)w Z.wypowiedział powodowi R. D.warunki umowy o pracę w części dotyczącej miejsca pracy, stanowiska oraz wynagrodzenia. Przyczyną wypowiedzenia dotychczasowych warunków umowy o pracę jest czyn, którego dopuścił się powód w dniu 04.06.2014r., kiedy to w czasie wykonywania obowiązków służbowych na parkingu przy U. M. w Z.w sposób rażąco naganny zachował się wobec klienta parkingu krzyżąc oraz używając pod jego adresem wulgarnych słów.

Zdaniem Sądu Okręgowego przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala uznać, że powód zachował się w sposób opisany w wypowiedzeniu z dnia 16.04.2014r. Wynika to z zeznań świadków, którzy byli słuchani w toku niniejszego postępowania, a także w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Zielonej Górze w sprawie IV P 369/14 dotyczącej uchylenia nałożonej na powoda kary porządkowej, która ma związek ze zdarzeniami z dnia 04.06.2014r. W szczególności na uwagę zasługiwały zeznania świadka L. L. (1)złożone w sprawie IV P 369/14, który bezpośrednio doświadczył na sobie zachowań powoda i opisał jaki przebieg miało zdarzenie z dnia 04.06.2014r. W ocenie Sądu Okręgowego nie ma uzasadnionych podstaw do tego, aby kwestionować zeznania tego świadka, który w stosunku do

powoda jest osobą całkowicie obcą i nie ma jakiegokolwiek interesu w tym, aby pomawiać powoda o takie zachowania. Zeznania świadka L. L.są o tyle istotne, że nie jest on związany z żadną ze stron (nie jest pracownikiem U. M.w Z.) i stąd Sąd II instancji nie widzi podstaw, aby kwestionować prawdziwość i rzetelność zeznań tego świadka w zakresie w jakim powziął on wiedzę na temat tego zdarzenia. Tym bardziej bez znaczenia jest fakt, czy świadek L. L. (1)mieszka w W., Z.czy innej miejscowości.

Z treścią zeznań świadka L. L.ściśle korespondują zeznania innych świadków, którzy potwierdzili, iż takie zdarzenie niewątpliwie miało miejsce. Podkreślenia wymaga także to, iż powołani w sprawie świadkowie zeznali również, że to nie była pierwsza skarga klienta parkingu, która dotyczyła niewłaściwego zachowania powoda R. D.. Zwrócić należy uwagę, że zachowanie powoda, którego dotyczy przedmiotowe postępowanie nie miało charakteru incydentalnego. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że powód wielokrotnie strofował kierowców i petentów U. M. w Z., obrażał ich i poniżał.

Należy zwrócić uwagę na to, iż powód na rozprawie w dniu 08.05.2015r. sam przyznał, że zdaje sobie sprawę z tego co mu wolno, a czego nie. Wynika to z zeznań powoda: „(...) Ja wyszedłem z budki i powiedziałem do niego, że wygląda na takiego, co lubi ludzi szmacić (...) W sumie może nie powinienem jemu mówić tego ostatniego zdania, ale taka jest prawda (...)” (k. 74 akt). Takie zachowanie jest niedopuszczalne i powód dobrze zdawał sobie z tego sprawę, jednak mimo to zachowywał się w stosunku do klientów parkingu w sposób arogancki, urągający godności. Za zachowanie powoda wobec petentów wielokrotnie musieli przeproszać inni pracownicy U. M. i (...), m. in. asystentki prezydenta, portier, inni pracownicy parkingu. Powód zdecydowanie jest osobą , która nie potrafi zapanować nad własnymi emocjami i powstrzymać się od wypowiedzenia na głos tego co myśli o innych ludziach. Skoro więc powód nie może pracować z osobami postronnymi postępując zgodnie z zasadami współżycia społecznego, zdaniem Sądu słusznie postąpił pracodawca przenosząc powoda na inne stanowisko pracy.

Reasumując, zdaniem niniejszego Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że powód dopuścił się zachowań wskazanych w piśmie pozwanego z dnia 16.06.2014r. o wypowiedzeniu powodowi warunków umowy o pracę. Sąd wychodzi przy tym z założenia, że wypowiedzenie warunków pracy nastąpiło zgodnie z przepisami. Przesunięcie powoda na inne stanowisko nastąpiło z uwzględnieniem kwalifikacji i doświadczenia zawodowego powoda. Powód zachowując się w sposób arogancki i wulgarny w stosunku do klienta parkingu naruszył w sposób znaczny swoje podstawowe obowiązki pracownicze.

Nie ma wpływu na ocenę zaskarżonego wyroku zdarzenie, które zrelacjonował powód w apelacji, a mianowicie wymianę kilku zdań między pełnomocnikami pozwanego, a ławnikami w poczekalni przed salą rozpraw. Była to przypadkowa rozmowa przed salą rozpraw między nieznanymi (vide: oświadczenie pełnomocnika pozwanego karta 101 3 min i 53 sek. protokołu)

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd nie stwierdził przyczyn, które powodowałyby uznanie wypowiedzenia warunków umowy o pracę za bezprawne lub pozbawione podstaw, co z kolei skutkowało koniecznością oddalenia apelacji jako bezzasadnej, czemu Sąd dał wyraz w punkcie I sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego i kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz §11 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia z dnia 28.09.2002r. – w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Robert Macholak SSO Bogusław Łój SSO Małgorzata Woźniak-Zendran